

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن د هيم
بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن د هيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده: ش. حمید

اول فیروزی ۲۰۱۴

شعر از "باغر"

به لاله،

که قوغ دلش

خونین تر

از شعر من است!!!

شعرهای مقاومت

از دفتر "دستی در آتش"

(پانزده)

آخر شب

انگشت آفتاب سحر خیز باوران در ارتفاع ساکت شب آرمیده بود

پشت فروغ شیشه خونریز زندگی یک شیشه از تلنگر فردا خمیده بود

چشم فرو به ساحت دلگیر لحظه ها از موج تا به موج نفسگیر میخزید

با تیر تیز خود ز کمانخانه نگاه پشت پلشت اژدر هیاهات میگزید

گفتم به آسمان، که مسکوت تا به کی این گونه بر نظاره دوران نشسته ای

اشک است در پیاله موج لحظه ها وانرا چرا به درب نگاهم شکسته ای

خیلِ عبوسِ لشکرِ ناسورِ روزگار	بر پهنه نویدِ سحر کاشتِ گردِ درد
گوئی غروبِ پشتِ سحرگاهِ کمینِ نمود	بر سینه سپیده و زدِ لشکرِ شگرد
دستانِ باد شاخِ بلندِ شگوفه را	در باغِ روحِ پُر عطشِ خواستِ بشکند
گفتمِ بدارِ دست و خوشا بر هراسِ من	کان را مباد بر زیرِ خاکِ بفگند
در پیشگاهِ مقدمتِ ای نوبرِ امید	فریادِ نور بر تنتِ آوازِ میکنم
بینم چو نعلِ شوکتِ تو بر چکادِ خویش	تا یالِ نقره گونِ تو پروازِ میکنم
آن گه که شبِ بدامنِ خودِ نقشِ صبحِ بست	دستانِ من چو چفته ای بر گیسوانِ تو
گویم ترا عروسِ دلمِ ای سحرگهان	شعرم نگینِ بوسه ای بر پایِ جانِ تو
بر نطعِ شبِ تبیره زنانِ دستِ بامداد	بر تیرگیِ شُکوهِ سپیدیِ همی نشانند
سوسوزنانِ شگوفه پیروزِ صبحِ را	بر بیشه بی صدایِ شبِ تیره مینشانند
قوئی سپید بر شطِ شبگیرِ پَرزنان	تا دیدگاهِ چشمِ شفقِ بالِ میکشاند
با پایِ مرمرینِ بر آن کُندِ موجها	بر کوره راهِ آخرِ شبِ نورِ میفشاند
بر صفحه طلائِیِ شعرمِ نوشته ام	من از صدایِ مرغِ سحرِ شادِ میشوم
از گرمی و طلیعه خورشیدِ صبحگاه	ویرانه گر که هستم، آبادِ میشوم